

Dört Mevsim Gülü

— NeclaKezbanT · 08 Kasım 2012

ölümü yasaklayınca aşklar
tenlerin alazına kar düşürdü karanfil
kalsam çürür biri gitsem yanar

çiçeklerini topla solgun çocuk
ellerine düşmesin kırağı
gördüklerin hayaldi üzülme
dök kahkülünü dök gecenin yüzüne

besle dudaklarınla susamış suları
köhne sokakları
çek çıkar yüreğin ilinden
varsın az yaşasın ay uzaktaki sesine

kuşların kanadını öp kendine
yırt göğsünün acıyan düğmelerini
dingin ağaçları dik yerine

indir kül tutan kirpiğine sabırla
tatlı sundurma gülüşleri
yollara çize çize saatin kör vakti
dargın papatya resimleri

bırak
saklansın giden serinlesin yaprağı
kalmasın yakınında bir gölge
ve dar kuyuya düşen suskun
pencere izleri

giyin kuşan çağıldayan mevsime
vakti gelmiş güneşten perdeleri

ömrü yasaklayınca kışlar

günlerin ayazına yâr üşürdü eabil
kalsam görür biri gitsem belki kanar

23Şubat2012